

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **C. D. P.**, zast. Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem se sídlem Berní 2261/1, Ústí nad Labem, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2024, č. j. OAM-3542-56/ZR-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 13. 5. 2024, č. j. 42 A 6/2024-52 o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Výše nadepsaným rozhodnutím žalovaný zrušil žalobci povolení k trvalému pobytu na území ČR podle § 87l odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, neboť žalobce byl pravomocně odsouzen soudem ČR za spáchání úmyslného trestného činu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Podle § 87l odst. 3 stejného zákona žalovaný stanovil žalobci lhůtu k vycestování z území ČR v délce 30 dnů od právní moci rozhodnutí, případně od propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

[2] Žalobce se proti rozhodnutí žalovaného bránil žalobou, kterou krajský soud zamítl výše nadepsaným rozsudkem jako nedůvodnou.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti výše označenému rozsudku krajského soudu kasační stížnost, kterou spojil s návrhem na přiznání odkladného účinku. Ten odůvodnil především tím, že na území ČR pobývá s celou rodinou a dětmi, přičemž jiné způsoby řešení jeho pobytové otázky jsou nedosažitelné. Poukázal na to, že na území ČR žije od roku 1982, považuje ji za domovskou vlast a má zde vytvořené veškeré rodinné, sociální i pracovní zázemí, má zde celou rodinu (manželku a 7 dětí, z toho 4 mají občanství ČR, tedy stěžovatel je rodinným příslušníkem občana EU) a mnoho přátel. Naopak za dobu pobytu v ČR se významně oslabily jeho vazby na území domovského státu, nemá se tedy kam ani za kým vracet. Jeho nucené vycestování by tak znamenalo velmi citlivý zásah do jeho rodinného a soukromého života. Následky nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by tedy byly zjevně nepřiměřené, naopak přiznáním nemůže jiným osobám vzniknout újma a není ani v rozporu s veřejným zájmem. Stěžovatel také s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu upozornil, že nepřiznáním odkladného účinku

by byl omezen na svém právu na spravedlivý proces, neboť vycestováním by byl významně omezen jeho kontakt s právním zástupcem.

[4] Žalovaný ve svém vyjádření připomněl, že stěžovatel byl pravomocně odsouzen za spáchání zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy k odnětí svobody nepodmíněně na dobu 7 let a 6 měsíců společně s peněžitým trestem ve výměře 250 000 Kč a trestem propadnutí věci. Dne 17. 5. 2024 byl podmíněně propuštěn se zkušební dobou do 17. 5. 2030. Uvedl, že odkladný účinek by kasační stížnosti neměl být přiznán, jelikož není splněna podmínka vzniku nepoměrně větší újmy a rovněž by přiznání bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Pobytové oprávnění manželky ani dvou nezletilých dětí není závislé na stěžovateli a po dobu výkonu trestu odnětí svobody žila rodina odloučeně. Odcestování stěžovatele jistě bude představovat újmu, s ohledem na závažnou trestnou činnost je však dle žalovaného přiměřená. Pro řešení pobytové situace není přiznání odkladného účinku nijak relevantní a občany EU (ČR) jsou jen jeho dospělé děti. Dle žalovaného přiznání odkladného účinku je výjimečným institutem. Uvedl, že přítomnost stěžovatele není nezbytná kvůli studiu dětí nebo ze zdravotních důvodů a s ohledem na trestnou činnost je těžko zdárně integrován. Nepřisvědčil ani argumentaci právem na spravedlivý proces, přítomnost stěžovatele není nezbytná, jelikož je zastoupen advokátem a není zřejmé, že by nefungovala komunikace. Žalovaný uzavřel, že stěžovatel se dopouštěl významně společensky nebezpečné závažné trestné činnosti, jeho jednání představuje nebezpečí veřejnému pořádku a zájmům v boji s drogovou kriminalitou a organizovaným zločinem a veřejný zájem na tom, aby takový cizinec neměl povolený pobyt na území ČR, převáží nad jeho soukromými zájmy.

[5] Kasační stížnost podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem* (srov. též usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, odst. [24]).

[6] Nejvyšší správní soud judikuje, že důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou zásadně individuální, závislé na osobě stěžovatele a jeho konkrétní situaci. Má-li být návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti úspěšný, musí stěžovatel tvrdit a osvědčit reálnou hrozbu intenzivní újmy, kterou by v návaznosti na samotné vycestování utrpěl.

[7] V nyní projednávané věci Nejvyšší správní soud shledal, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou splněny. Povinnost tvrdit a doložit vznik újmy stěžovatel naplnil poukazem na konkrétní tvrzení o zásadním zásahu do jeho soukromého a rodinného života, ke kterému by došlo v případě, že soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřizná. Nejvyšší správní soud má za dostatečně osvědčenou hrozící vážnou újmu spočívající v zásahu do soukromého a rodinného života stěžovatele. Byť ani stěžovatelovy nezletilé děti zjevně nevyžadují jeho celodenní péči, zamítnutí návrhu a nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by pro ně mohlo znamenat psychickou újmu, která by nastala po tom, co by stěžovatel musel opustit území ČR. Zároveň nelze očekávat, že by

pokračování

ostatní členové stěžovatelovy rodiny, kteří zde disponují pobytoým oprávněním potažmo dokonce mají české státní občanství, odcestovali společně se stěžovatelem z území ČR.

[8] Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že zamítnutí stěžovatelova návrhu a nepřiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti by pro něj a jeho rodinu nepochybně znamenalo větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám. Žádným jiným osobám totiž újma nevzniká (srov. usnesení NSS ze dne 4. 11. 2020, č. j. 1 Azs 302/2020-39, odst. [12], nebo ze dne 25. 6. 2022, č. j. 4 Azs 134/2020-46, odst. [9]).

[9] Současně vyhovění návrhu není v rozporu se žádným důležitým veřejným zájmem. Žalovaný považuje přiznání odkladného účinku v rozporu důležitým veřejným zájmem, jelikož stěžovatel páchal na území ČR závažnou drogovou trestnou činnost. Po poměření intenzity hrozícího zásahu do rodinného života stěžovatele a jeho rodiny a intenzity žalovaným namítaného narušení veřejného zájmu však Nejvyšší správní soud dospěl oproti žalovanému k závěru, že veřejný zájem v projednávané věci nepřevažuje nad významnou újmu hrozící stěžovateli. Přestože se stěžovatel v minulosti dopustil na území ČR trestné činnosti, v době rozhodování kasačního soudu je podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody. Pro účely posouzení podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak stěžovatel nepředstavuje pro ČR bezpečnostní riziko a jeho pobyt po dobu řízení o kasační stížnosti lze s ohledem na jeho dosavadní vazby na území tolerovat. Při zvažování intenzity narušení veřejného zájmu Nejvyšší správní soud dále zohlednil, že přiznaný odkladný účinek kasační stížnosti neznemožní budoucí výkon správního rozhodnutí (a tedy prosazení veřejného zájmu na tom, aby se na území ČR zdržovali pouze cizinci respektující právní řád ČR), pouze se účinky napadeného rozhodnutí oddálí v čase (srov. již citovaná usnesení č. j. 1 Azs 302/2020-39, odst. [13], a č. j. 4 Azs 134/2020-46, odst. [10]). I v případě, že je správní rozhodnutí vydáno ve veřejném zájmu, neznamená nutně odklad jeho účinků rozpor s takovýmto veřejným zájmem. K naplnění veřejného zájmu může postačovat i pozdější nastoupení účinků správního rozhodnutí.

[10] Nejvyšší správní soud proto shledal naplnění podmínek k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a návrhu stěžovatele vyhověl a kasační stížnosti odkladný účinek přiznal. Přiznáním odkladného účinku však nijak nepředjímá své rozhodnutí ve věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. července 2024

JUDr. Radan Malík
předseda senátu